

Bela imela

lepak - *Viscum album* (L.)

LEKOVITI DEO BILJKE (DROGA)

Koriste se list i mlada grana biljke, redje cela biljka (*Visci herba*).

Bere se preko cele godine, a najbolje zimi i u rano proleće, pre nego što drveće ozeleni, bez donjih debelih delova.

Suši se u termičkim sušarama na temperaturi do 50 °C, ili u dobro zagrejanim prostorijama. Sušenje je u ovakvim uslovima dugotrajno.

S obzirom da je poluparazit imela se može brati do 60% mase. Rezati vrhove biljke, odnosno samo do četvrtog zgloba biljke.

BOTANIČKI OPIS

Imela je vrlo razgranat, okruglast, do 1 m visok zimzelen grm, koji kao poluparazit živi na granama starih jabuka, topola, lipa i drugog drveća. Stabljika je kratka, razgranata, zeleno-žuckasta, drvenasta, obla, obrasla debelim kožastim listovima. Listovi su po obodu celi, kožasti, tvrdi i se-deći. Zimi se javljaju sitne, u početku zelene, a kasnije bele, ili slabo žuckaste bobice, pune vrlo lepljive i žilave mase.

RASPROSTRANJENOST

Veoma rasprostranjen poluparazit na krušci, jabuci, topoli, lipi i drugim drvenastim vrstama.

NAPOMENA

Paziti da se u toku sakupljanja imela ne zameni sa jednom sličnom vrstom (*Loranthus europaeus*), koja takođe parazitira na drveću, ali ima žute plodove, na čijim vrhovima se nalazi ostatak stubića.

HEMIJSKI SASTAV

Lektini (glukoproteini), proteini i polipeptidi (viskotoksini), fenilpropanoidi i lignani, flavonoidi (posebno derivati kvercetina), biogeni amini, polisaharidi (posebno galakturonani i arabinogalak-tani).

DELOVANJE I UPOTREBA

Kao sredstvo protiv povišenog krvnog pritiska, za lečenje srčane astme, kod konvulzivnog kašlja. Ulazi u sastav preparata koji povećavaju odbrambenu snagu organizma, kao i preparata za poboljšanje cirkulacije krvi. U mnogobrojnim ispitivanjima antikancerogenog delovanja imele pokazan je njen pozitivan efekat, što je i rezultiralo nekim preparatima protiv određenih vrsta raka. Izolovani lektini pokazali su citotoksični efekat.